

paa dette Omraade, som paa saa mange andre, fattig Per Eriksen, og vi maa regne med de smaa Forhold, hvorunder vi leve.

For Teatrene her i København vil det forelagte Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, betyde idel Uro, stadige Krak, usund Jagt efter Sensation og en Sænkning af det kunstneriske Niveau. For Teatrene i Provinsen vil det være absolut ødelæggende. Heller ikke i Provinsen er Teaterdrift nogen lønnende Forretning, og den er blevet daarligere i de senere Aar paa Grund af, at der i de større Provinsbyer er blevet opført nye Teaterbygninger, hvis Leje er kostbar, uden at der dog derfor samles noget større Publikum der end i de gamle, billigere og primitive Teatre. Pengene ligge i de smaa Købstæder, hvor der ikke er nogen Konkurrence med Koncertlokaler og Varietéer. Som bekendt have de omreisende Selskaber hidtil ikke betalt 5 pCt. i Fattigafgift, de have nøjedes med en Kendelse paa et Par Kroner til Kommunernes Fattigkasse. Nu skal der altsaa paalægges dem en fuldstændig ny Afgift af 15 pCt. af Bruttoindtægten, en Skat, der for de større Provinselskabers Vedkommende vil blive omkring 10,000 Kr. Men ikke nok hermed. Ogsaa Jernbanetaksterne skulle forhøjes. Forhøjelsen af Taksterne for Provinselskabernes Rejser og for Forsendelsen af deres Materiel vil betyde en yderligere Forøgelse af Udgifterne, en Forøgelse af omtrent 10 pCt. Skuespillerne ved de omreisende Teaterselskaber kunne ikke have mindre i Gage, og Billetpriiserne ved Provinsteatrene kunne ikke sættes op. Gang efter Gang har man forsøgt at tage 25 Øre i Overpris. Gang efter Gang har Publikum vægret sig ved endog denne meget beskedne Forhøjelse. Kun sparsommelige, erfarne og pekuniært set velstillede Mænd kunne for Øjeblikket drive Teater i Provinsen. Men hvis dette Lovforslag vedtages, ville disse Mænd handle klogt i at henvende sig til den højtærede Justitsminister og hos ham med Tak for Laan tilbagelevere deres kongelig privilegerede Bevilling. For dem er der intet at gøre med Privilegiet. Hvis Komædie i Provinsen ikke fuldstændig ophører — hvad i dette Tilfælde vist vilde være det heldigste —, vil den blive spillet af elendige Trupper under Anførsel af havareerede Lykkejægere, der intet have at tabe.

Det samme Forhold, der gælder Teatrene baade i København og Provinserne, er til Stede, naar Talen er om Koncerter her og ude i Landet. Lige saa lidt som anden Kunst bør efter min Mening Mu-

sikkens Kunst beskattes. Der udfoldes i København et ret rigt Koncertliv, men ogsaa Musiklivet leves under meget ublide Kaar. Hver Aften er der 2—3 Koncerter, vort musikinteresserede Publikum kan ikke tilfredsstille alle de Krav, som stilles baade til deres Tid og deres pekuniære Ydeevne. Verdensberømte Udlændinge formaa ikke at fylde vore Koncertsale, og skal deres Kunst nu yderligere beskattes, ville de antagelig betakke sig for Æren af at lære Danmark at kende. Og vore hjemlige Koncerter? Man har sat mig i Stand til at fremlægge Regnskab for et af vore større Koncertforetagender i Sæsonen 1909—10. Dette Regnskab, der er typisk for mange, ser saaledes ud: Der er Tale om 3 Koncerter. Udgiften til den første, der var en Kor- og Orkesterkoncert, beløb sig til 3,143 Kr., til den anden, der var en Kammermusikkoncert, til 535 Kr. og til den tredje, der ogsaa var en Kor- og Orkesterkoncert, til 2,967 Kr. Hertil kommer Udgifter til Annoncer 900 Kr. Den samlede Udgift blev 7,547 Kr. Og hvad tror man Indtægten var? Den samlede Indtægt var 1,700 Kr. Underskuddet altsaa 5,847 Kr. Men disse stakkels 1,700 Kr. ønsker man altsaa alligevel at beskatte med 15 pCt. Jeg kan ogsaa meddele Resultatet af 10 paa hinanden følgende, af Nordisk Musikforlag arrangerede Koncerter i Oktober—November 1910. Ved den første blev der solgt for 60 Kr., Udgiften ved Koncerten var 148 Kr., ved den anden Koncert blev der solgt for 20 Kr., Udgiften var 104 Kr., ved den tredje Koncert blev der solgt Billeter for 51 Kr., Udgiften var 223 Kr., ved den fjerde blev der solgt for 145 Kr., Udgiften var 269 Kr. Dernæst var Indtægten af Billetsalget 96 Kr., Udgiften 154 Kr., dernæst Billetsalg 185 Kr., Udgift 362 Kr. Saa kommer der en ret ordentlig Koncert med et Billetsalg af 509 Kr., Udgiften var 527 Kr. Dernæst en Koncert med et Billetsalg for 250 Kr., Udgiften var 229 Kr. Ved den næstsidste Koncert var Billetsalget 107 Kr., Udgiften 110 Kr. Ved den sidste Koncert den 25. November 1910 var Billetsalget 51 Kr., Udgiften 248 Kr. Jeg har nævnt disse Tal, for at de Herrer kunne se, at det ikke er nogen god Forretning at holde Koncerter her i København. Kun en af de 10 paa hinanden følgende Koncerter har givet et ganske lille Overskud, de andre have givet et større eller mindre Underskud.

Jeg vil ogsaa henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Palækoncerterne, et overmaade smukt Foretagende, som